

WEÖRES SÁNDOR

A bolondok Karácsonya

A szegény
földtekén
kalapálást hallok én.
Sírást-rívást, kiabálást,
fizetjük az éji szállást
a beszálló fogadóban,
ha lovunkat viszik, jól van.
Egy király,
két király,
három király sorban áll,
szalma-bábu a halál.
Addig-addig kalapálnak,
míg végtére táncot járnak,
mirha, tömjén, arany-kincs,
a kolduson koszos tincs.
Itt a hullaház, toloncház,
a bolondház, fogház, kórház,
egy beteg,
sok beteg,
a jászolban kisgyerek.

BAKA ISTVÁN

H Tél H

Varjakkal gombolt hó-kabátba
bújt a rét, de csak didereg,
ránk a forgószelet teker sálat,
mégis majd megvesz a hideg.

Míg be nem fed a hó, s az orrunk
répává nem dagad vöröslőn,
szánkóval, sível ki a dombra! –
ott fölmelegszünk rögtön.

